

Til hr.

Møtestedet

for

byens Schakkspillere

er

Café „Idun“

Olav Trygvesøns gt. 2 a
Trondhjem

Artistka
Prima Donna

P. D. og Twilfit

Korsetter
Korseletter
Hofteholdere
Bysteholdere
Sportsbelter

Korsethuset A/s

Olav Trygvasøns gt. 28
Ny Tids gaard ret overfor Dagsp.

NORSK SCHAKBLAD

ORGAN FOR NORSK SCHAKFORBUND

Nr. 2.

April 1927

8. aarg.

Barnelæge T. Ormhaug Agathe Grøndalsgt. 8
— Telefon 35 532 —

FOTOGRAF IVAN BENKOW

Kongens gate 20 III (Dr. Bang's gård). Telf. 5028.

Moderne Fotografier. - Forstørrelser.

Spec. Studieportrætter. Barnebilleder

Grupper i atelieret og ute. Lysbilleder.
Amatørarbeide utføres hurtig og billig.

Garanteret førsteklasses arbeide til rimelige priser.

NB. Kongens gate 20 III. (ved siden av Phoenix.) Telefon 5028.

Medlem av Norsk chakforbund.

Billig sjakkliteratur

Et litet restoplag av **Sjakk-Revyen**
1925 (alt det utkomne) selges for kr. 2.
pr. ekspl. portofrit. Boks 246, T.hjem.

A/S NIDAROS OG TRØNDELAGENS TRYKKERI — TRONDHJEM

Vi har flinke fagfolk,
og De vil finde at det
lønner sig at faa sko-
tøi, galoger og raagum-
misko reparert hos os.
Henter og bringer.

O. Stamnes ^A_S
Telefon 3599   Bratørgaten

Turneringssjema

(for partinoteringer)

leveres billigst.

NORSK SCHAKBLAD
Boks 246 — Trondhjem

Rundelister

(for 4, 6, 8, 10 og 12 spillere)

leveres billigst.

NORSK SCHAKBLAD
Boks 246 — Trondhjem

*V*ort store lager av
schakbrikker og schakbretter anbefales.

Almindelige schakbrikker, 6 størrelser, fra kr. 2.25 til kr. 8.25 pr. spil
Internationale — 6 — - - 3.50 — 11.00 —
Do. med bly og filt 6 — - - 8.00 — 17.75 —
Reiseschak i flere størrelser og faconer.
Schakbretter i alle størrelser og priser.

N. W. DAMM & SØN

ØVRE SLOTSGATE 6, OSLO

Faaes ogsaa i

KIOSKENES EKSPEDITION

— TRONDHJEM —

NORSK SCHAKBLAD

ORGAN FOR NORSK SCHAKFORBUND

Ansvarlig redaktør: *Olav R. Oversand*. Problemavdelingen ved *Th. C. Henriksen*.

Nr. 2.

April 1927.

8. aarg.

David Janowsky.

1868—1927.

Med den berømte fransk-polske mester David Markelowitsch Janowsky, som nylig er død, er ikke bare en av de mest brillante, men også, som nedenfor omtalt, en av de mest tragiske personer i sjakk-historien vandret bort.

Født år 1868 i Wolkowysk (Russisk-Polen), var han altså jevnaldrende med Teichmann, som blev revet bort fra oss for to år siden, og med Dr. Lasker, der enn virker i sin fulle kraft.

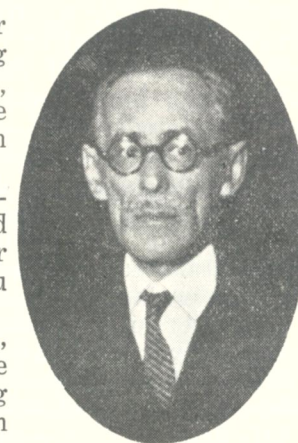
År 1890 bosatte Janowsky sig i Paris, og meget snart formådde han å fravriste sine landsmenn Rosenthal, Sittenfeld og Taubenhäus det derværende hegemoni. Om enn hans første optræden på en internasjonal turnering i Leipzig 1894 ennå ikke åpenbarte noget særlig, så viste dog alle de følgende storturneringer ham i stadig kraftutvikling.

Hans glanstid faller vel i årene 1900—1905. I dette tidsrum tilkjempet han sig tre førstepremier (i Monte Carlo 1901, Hannover 1902 og Barmen 1905), og regnedes derfor i rekke med Pillsbury, Dr. Tarrasch, Maróczy og Schlechter som en av de mest fremtredende representanter for den «Lasker'ske pleiade». Måskje var han også den genialeste av alle, og takket være sin knusende angrepskunst gjaldt han som «turneringsskrekke», som ennå ikke de sværeste turneringskanoner turde føle sig trygge for!

Han pleiet å briljere med de eleganteste offerkombinasjoner, som for eksempel hans Nürnberg-parti mot Dr. Lasker, hans Ostende-parti mot Dr. Tarrasch og sogar fra den seneste tid forhåndspartiet mot Capablanca i New York avlegger et talende vidnesbyrd om.

Til eiendommelighetene ved hans stil hørte en uopnådd virtuositet i håndhevelsen av de to løpere, som derfor i Amerika (hvor Janowsky tilbragte årene 1915—1925) meget ofte blev betegnet som «two Jans» i stedet for «two bishops»!

I særdeleshet måtte man yde hans stedse dypt gjennemtenkte

partianlegg udelt beundring, og ikke for intet blir med hensyn dertil følgende uttalelse av Dr. Lasker citert: «Overlat mig et av Janowskys partier som er ført til det tiende trekk, og jeg forplikter mig til å føre det frem til vinst!»

Når Janowsky viste sådanne evner, skal vi så betegne det som en solflekk eller meget hellere som en storartet ridderlighet at han alltid etterstrebet seir, og ved sin sky for remis (akkurat som Tschigorin!) kastet vekk mange verdifulle turneringspoint. — Også feller, og overhodet sindrig spekulasjon, som nutiden i så sterk grad hylder, lå ganske fjernt fra hans adelige spillemåte.

Alt dette i sammenheng med en uhyre selvbevissthet og en ubøielig karakter hindret ham i å føre den kunstneriske selvopdragelse av sitt talent til toppunktet, og som fasitt av hans flerfoldige sammentreff med Dr. Lasker blev mange psykologiske svakheter i hans sjakkindividualitet opdaget. Hermed har disse matcher i stedet for å løse «problemet Lasker», tvert i mot på tragisk måte belyst «problemet Janowsky»!

Fra hine rekontres daterer nettop også den store Janowskys tilbakegang sig! Da han igjen i 1925 vendte tilbake fra New York til Paris, for å være det europeiske sjakkliv nærmere, var hans sundhet allerede også angrepet, så de siste to år av hans liv formet sig som en lang og smertelig agoni.

Det aller siste fjerdingår tilbragte han i det vidunderlige solkursted Hyères ved Rivieraen, hvor han også sov rolig inn i januar 1927. I den dødsannonse de derværende sjakkvenner sendte ut, blev citert en epitaf skrevet av den persiske dikter Omar Kheyyam (XII. århundrede), som i oversettelse lyder:

«Hør sannheten, den eneste. Vi er alle bønder i et hemmelighetsfullt sjakkparti, som blir ført av Gud. Han setter oss snart her snart der, byr oss derpå å bli stående, lar oss siden skride enda litt frem, og kaster oss til slutt i kassen, i det evige intet».

Dr. S. G. Tartakower.

413: Firespringerspill.

Spilt som sjette parti i en match i Paris 30te okt. 1909.

Janowski.	Dr. Lasker	opnådde dengang vinststilling, bragte et meget interessant og korrekt offer, men fant så ikke den riktige fortsettelse, og tapte.
1. e2—e4	e7—e5	
2. Sg1—f3	Sb8—c6	
3. Sb1—c3	Sg8—f6	
4. Lf1—b5	d7—d6	9. — — Sc6—e5
5. d2—d4	Lc8—d7	I det omtalte parti trakk Lasker a6.
6. 0—0	Lf8—e7	Efter resultatet av foreliggende parti kan Se5 neppe være å anbefale.
7. Tf1—e1	e5+d4	10. Se2—g3 Ld7+b5
8. Sf3+d4	0—0	11. Sc3+b5 Tf8—e8
9. Sd4—e2	— —	12. b2—b3 Le7—f8
Denne åpning blev også anvendt i den første match mai 1909. Janowski		Den vanlige fremgangsmåte i denne

variant; springerens stilling på e5 er dog ugunstig for svart, da den med stort tidstap må vike unna til d7. Hvit får nu et varig angrep.

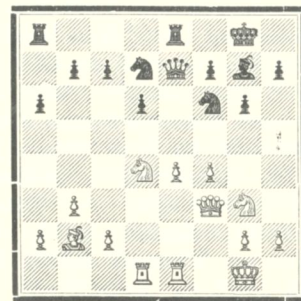
13. Lc1—b2	g7—g6
14. f2—f4	Se5—d7
15. Dd1—f3	a7—a6
16. Sb5—d4	Lf8—g7
17. Ta1—d1	— —

Åpenbart har hvit en ideel utvikling, mens svart ennå står meget trangt. Man kan derfor sikkert ikke anse dette forsvar i spansk parti for tilfredsstillende eller anbefalingsverdige.

Den latente trusel e5 er til en viss grad et Damokles-sverd over hodet på springer f6. Intet under at selv en verdensmester taper den sjelelige likevekt derved.

17. — —	Dd8—e7
---------	--------

Veien til Orcus. Etter 17. — — Te7 måtte Charon ha ventet på passasjeren med sin farkost ennå en stund.

18. Sd4—f5! — —
Et vakkert, korrekt, raskt avgjørende offer!

18. — — g6+f5
Ingen som helst utsikt bød 18. — — Df8, 19. S+g7 D+g7, 20. e5 og hvit står til vinst.

19. Sg3+f5 De7—e6
På 19. — — Df8 vilde naturligvis følge 20. e5, f. eks. 20. — — d+e5, 21. f+e5 S+e5, 22. T+e5 og på 22. — — Sh5 vilde nu 23. S+g7 T+e5, 24. Sh5 være følgen.

20. Sf5+g7 Kg8+g7
21. e4—e5 Kg7—f8

Svart har intet bedre forsvar; for på 21. — — d+e5 følger 22. f+e5 Sf6—g8, 23. T+d7 og vinner.

22. e5+f6	De6+e1†
23. Td1+e1	Te8+e1†
24. Kg1—f2	Ta8—e8
25. Df3+b7	Te1—e2†
26. Kf2—f3	Te2+c2
27. Lb2—d4	a6—a5
28. Db7—b5	Sd7—c5
29. Db5+a5	Sc5—d3
30. Ld4—e3	d6—d5
31. Le3—d2	c7—c5
32. Kf3—g3	Sd3—c1
33. Ld2+c1	Opgitt.

Anm. av G. Marco i
Hamburger Nachrichten 1909.

Seks-mester-turneringen i New York endte med avgjort seir for verdensmesteren. Rekkefølgen blev: 1. Capablanca 14 (av 20), 2. Dr. Aljechin 11½, 3. Nimzowitsch 10½, 4. Dr. Vidmar 10, 5. Spielmann 8, og 6. Marshall 6. Vi skal i neste nummer komme tilbake til turneringen. Mester Spielmann har sendt mig et par av turneringens vakreste partier med utførlige glosser, og jeg tror næsten også å kunne love en artikkel av ham om turneringen, foruten et gruppebillede av mestrene.

Juleturneringen i Hastings.

Den syvende årlige juleturnering blev avholdt i tiden 28. desember—6. januar sistleden. Nitti spillere deltok. Disse turneringer har stor betydning for de engelske spillere, da de her får prøve krefter med en rekke internasjonale mestre. Resultatet i mesterklassen viser tabellen.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Sum	Pr.
1. Dr. Tartakower.....	—	1/2	0	1/2	1	1	1	1	1	1	7	I.
2. Colle.....	1/2	—	1	1	0	1/2	1	1/2	1/2	1	6	II.
3. Yates.....	1	0	—	0	1	1/2	1	1	0	1	5 1/2	III.
4. Norman.....	1/2	0	1	—	1/2	0	1	0	1	1	5	IV.
5. Réti.....	0	1	0	1/2	—	1/2	1	0	1	1	5	
6. Sergeant.....	0	1/2	1/2	1	1/2	—	0	1	0	1	4 1/2	
7. Buerger.....	0	0	0	0	0	1	—	1	1	1	4	
8. Teller (Tsjekoslovakiet)...	0	1/2	0	1	1	0	0	—	1/2	1	4	
9. Sir Thomas.....	0	1/2	1	0	0	1	0	1/2	—	0	3	
10. Michell.....	0	0	0	0	0	0	0	0	1	—	1	

Dr. Tartakower, førstepremievinneren, er ingen ukjent størrelse innen sjakkverdenen. Han er født 21. febr. 1887 i Rostow ved Don i Syd-Russland. I lengere tid dannet han en av hovedfigurene i Wiens sjakkkliv, men har i de siste år vært bosatt i Paris. Mestertittelen fikk han på Det tyske sjakkforbunds 15. turnering i Nürnberg 1906. I ni turneringer — Wien og Budapest 1913, Baden 1914, Wien 1917, Berlin og Utrecht 1920, Haag 1921, Wien 1922 og København 1923 — måtte han nøie sig med annenpremier før han endelig i 1923 i Wien foran Réti, Spielmann og Grünfeld erobret førstepremien. Senere har han vunnet annen premie i Paris 1925, delte første og annen premie med Mattison Bartfeld 1926 og vant første premie i Gent 1926. Et ansett navn har Dr. Tartakower også vunnet sig ved sitt forfatterskap. Her skal nevnes: «Die Zukunftseröffnung» (1924), «Indisch» (1925), «Am Baum der Schacherkenntnis», «Die hypermoderne Schachpartie» (1926) og «Das entfesselte Schach» (1925); hertil kommer en rekke tidskriftartikler og talrike fyldige og interessante partiglosseringer.

Dette hans flittige forfatterskap har ofte båret skylden for at hans turneringsresultater stundom har vært mindre gode; men denne gang var han i utmerket form. Hans partier mot Réti og Teller blir av Dr. Seitz betegnet som mønstereksempler på nyromantisk sjakk.

414. Dronningbondespill.

Spilt i 8. runde den 5. januar.

Dr. S. G. Tartakower. A. Teller.
(Paris.) (Tsjekkoslovakiet.)

1. Sg1—f3 c7—c5

Et av de beste svar på den underfundige Zukertort-åpning. Hvit har nu møie med å holde sig i ultra-moderne farvann, og foretrekker derfor snart å lede inn i det sicilianske parti.

2. d2—d4 e7—e6

3. c2—c4 c5+d4

Her var det verd å overveie muligheten av, med 3. — — Sf6; 4. d5, b5 å gå over i Blumenfeld-gambiten, da denne gjelder for fullkommen rehabiliter.

4. Sf3+d4 Sb8—c6

5. Sb1—c3 Sg8—f6

6. e2—e4 Lf8—b4

Med trekkomstilling er nu forøvrig opstått en variant av det franske parti: 1. e4, e6; 2. c4 (Motsvarende den moderne blokadeånd!) 2. — c5 (Best er vel 2. — d5; 3. ed, ed; 4. cd, Sf6! osv.); 3. Sf3, Sc6; 4. d4, cd; 5. Sd4: Sf6; 6. Sc3, Lb4.

7. f2—f3 — —

Fylt av de nyeste tendenser, dog griper svart nu leiligheten til å befri sig.

Salig Dr. Perlis, som var en stor kjenner av denne variant, pleiet her å fortsette med 7. Sc6: bc; 8. Ld3. — Dog kunde svart på 7. Sc6: med 7. — de (i stedet for 7. — bc) tilstrebe forenkling.

7. — — d7—d5

Nu eller aldri, for på 7. — 0—0 vilde allerede cerneringspolitikken 8. Sc6:; bc; 9. e5 osv. bære gode frukter.

Offeret 7. — Se4: i stedet for teksttrekket vilde være inkorrekt.

8. c4+d5 e6+d5

9. Lc1—g5 — —

I det håp at motstanderen vil gi sig tilfreds med avviklingen 9. — de; 10. Sc6:; Dd1:†; 11. Td1:; bc; 12. Lf6:; gf; 13. fe osv., dog velger svart et meget skarpere motspill.

Hvit har nemlig allerede fra sitt 7. trekk av mistet handlingsinitiativet, for også den annen fengsling: 9. Lb5 (i stedet for 9. Lg5) kunde rystes av med det enkle 9. — Ld7.

9. — — Dd8—a5!

10. Sd4+c6 b7+c6

Det optimistiske bonderov: 10. — Lc3:†; 11. bc, Dc3:†; 12. Ld2, Dc6: vilde være feilaktig, på grunn av 13. Tc1 osv. med en plutselig betregnt stilling for svart.

11. Lg5+f6 g7+f6

12. e4+d5? — —

Dette er ganske vist den avgjørende feil, da den hvite konge nu blir utsatt for en rastløs forfølgelse.

Nødvendig var 12. Dd4, omenn svart også da vilde komme i fordel med 12. — 0—0!; f. eks. 13. ed, Te8† med grusomme frontaltrusler, eventuelt 13. Df6:; de med forhindring av evig sjakk, eventuelt 13. a3, Lc3:†, 14. Dc3:; Dc3:†; 15. bc, de; 16. fe, Te8 osv. med utpreget sluttspillsfordel.

12. — — Lb4+c3†

13. b2+c3 Da5+c3†

14. Ke1—f2 Dc3—c5†

En ubehagelig diagonalsjakk!

15. Kf2—e1 — —

Kongen foretrekker dog å luske hjem i stedet for med 15. Kg3, Tg8†; 16. Kh4 å gå rett i løvens gap.

15. — — 0—0

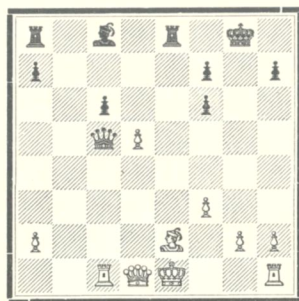
16. Ta1—c1 — —

Med det stille håp etter 16. — De3†; 17. Le2, La6 med 18. Tc2, Tae8; 19. Kf1 i nogen grad å befri sig, dog gjør svart nu kort prosess.

En nyanse seigere motstand bød derfor i hvert fall 16. Le2, Te8; 17. Kf1, om enn også derpå enkelt 17. — Dd5: vilde gi svart en sund merbonde.

16. — — Tf8—e8†

17. Lf1—e2 — —

17. — — Te8+e2†!

Utregnet helt til matten, hvorved spesielt det stille 20. trekk danner hovedpointet.

18. Ke1+e2 Lc8—a6†

Diagonaljakten begynner.

19. Ke2—d2 Dc5—f2†!

Efter 19. — Dd4†, 20. Kc2 henholdsvis 19. — Dd5:†; 20. Kc3 vilde den hvite konge dog slippe unna.

20. Kd2—c3 Ta8—b8!

Avskjærer den hvite majestet fluktlinjen, hvad f. eks. efter 20. — cd; 21. Tc2, Tc8†; 22. Kb2 osv. ikke vilde ha vært tilfellet.

21. Tc1—b1 — —

Ellers truet alle slags matter, f. eks. 21. Dd4, Db2 matt, eller 21. Dd2, Dc5†, eller 21. Tc2, De3† osv.

21. — — Df2—c5†

22. Kc3—d2 Dc5—d4†!

Igjen det presiseste, mens svart på 22. — Dd5:†; 23. Ke1!, Te8†; 24. Kf2, Dc5†, 25. Kg3, Dg5†, 26. Kf2, Te2†, 27. De2:, Le2:; 28. Ke2:, Dg2:†; 29. Ke3 osv. også sannsynligvis vilde vinne partiet, men ikke laurbærene.

23. Kd2—c2 — —

Som det lett sees, går 23. Ke1 nu ikke an, på grunn av det grusomme 23. — Te8†.

Ingen redning bringer heller 23. Ke1, Df4† (brukbart er også 23. — Dc3†, 24. Dc2, Tb1:†; 25. Kb1:Ld3); 24. Dd2 (Eller 24. Kc2, Dc4 osv. som i teksten), 24. — Tb1:† med utplyndringsseir.

23. — — Dd4—c4†

24. Kc2—d2 Dc4—d3†

Hvit gir op, (da såvel 25. Ke1, Tb1: matt som også 25. Ke1, De3† er hjerteskjærende.)

Mattførelsen (17.—24. trekk) er ikke uten lærerike momenter.

Anmerkninger av

Dr. S. G. Tartakower

for «Norsk Schakblad».

1926.

Av dette års turneringer er det kun en der på sett og vis kan nevnes som førsteklases, turneringen i Semmering, både på grunn av sin størrelse, 18 deltagere, og på grunn av de mange stormestre som deltok. Men til gjengjeld var det desto flere annenrangs. Regnet etter tidsfølgen får vi: Hastings og Leningrad i januar; Wien i februar; Semmering i mars; Dresden,

Weston-super-Mare og Amsterdam i april; Scarborough og Birmingham i mai; Budapest og Mähr.—Ostrau i juni; Bartfeld, Wien, Lake Hopatcong og Leningrad i juli; Trementschin—Teplitz, Livorno og Hannover i august; Spa, Biarritz, Edinburgh, Chicago og Mailand i september; London og Gent i oktober; Berlin i november; Méran og Hastings i desember.

Den mester som har gjort sig mest bemerket dette år, er vel Nimzowitsch, der i Dresden opnådde 8½ point av 9 mulige (remis mot Aljechin) foran dr. Aljechin, Rubinstein og dr. Tartakower, og i Hannover 6½ av 7 (remis mot Rubinstein). Av nyopdukkede stjerner har særlig to fanget oppmerksomheten, italieneren Monticelli og den i England bosatte russer Buerger.

Årets vakreste parti må vel være partiet *Nimzowitsch*—Rubinstein i Dresden, som teoretisk verdifullest partiet Rubinstein—*Aljechin* i Semmering. Som det viktigste teoretiske resultat må nevnes budapestergambiens rehabilitering.

Av årets sjakkliterære høst må fremheves Nimzowitschs nettop avsluttede verk «Mein System» og dr. Laskers «Lehrbuch». Som de beste partisamlinger må nevnes Aljechins «Hundert Partien» og Bogoljubows «Klassische Partien».

Det internasjonale sjakkforbunds (FIDE) kongress i Budapest befestet forbundets ry som en institusjon hvorav man kan vente sig meget til nytte for vårt spills gavn og utvikling. Videre må nevnes telegrafmatchen mellem England og Amerika i november, som har gjenoptatt en gammel tradisjon.

Vender man blikket fremover til det kommende år, vil oppmerksomheten hefte sig ved flere store sjakkbegivenheter: seksmesterkampen i New York, kampen om verdensmesterskapet mellem Capablanca og dr. Aljechin i Buenos-Aires, en radiomatch mellem England og Australia, og sjakkolympiaden i London, hvor en lagkamp mellem 18 nasjoner sikkerlig vil bidra meget til å knytte de internasjonale sjakklige forbindelser fastere.

Norsk schakklivs internasjonale forbindelser.

Dessverre må vel alle norske sjakkspillere innrømme at våre sjakkforbindelser med utlandet er slettet mulige, selv om jeg nok vet at det ikke er interessen det skorter på, men økonomien.

Bortsett fra enkelte sporadiske turneringer og de skandinaviske annet hvert år, er vi så godt som uten føling med utlandet i sjaklig henseende.

Skal vi da også for fremtiden tvinges til denne passivitet av den grunn at vi fremdeles regner oss for så underlegne at vi ikke kon opta kampen, og fordi vår økonomiske evne fremdeles er for liten? For den første dels vedkommende vil jeg nedenfor fremdra

enkelte punkter av interesse i denne forbindelse for om mulig å hitføre en løsning av spørsmålet på en mere tilfredsstillende måte enn hittil.

Ser vi hen til de resultater der er opnådd i utlandet av norske spillere til tross for den spartanske deltagelse fra vår side, mener jeg disse ikke peker på at vi ligger så langt etter som jeg vet man er tilbøielig til å hevde.

I fleng vil jeg da så langt jeg i farten erindrer nevne navner som Smedal, Brekke, Christoffersen, Christiansen, Aalheim, Erichsen, der alle ærefullt har forsvart de norske farver mot dansker og svensker.

Videre bør erindres telegrafmatchene Oslo—Kjøbenhavn med norsk seier, Oslo Schakselskabs pinsematcher mot Göteborg, der riktignok taptes alle undtagen en remis; men hvor man må ta i betraktning den handicap at vi hver gang ikke maktet stille et fullt representativt lag, men hvor enkelte av de norske spillere kunde opvise smukke individuelle resultater på høide med svenskenes, samt ikke å forglemme den første triangelkamp, der vel må innregistreres som en av de smukkeste norske seire i en hård og krevende konkurranse.

Når hertil kommer den kjensgjerning at norsk sjakkkliv har hatt en meget god periode i den senere tid, at den gamle garde er supplert med en rekke lovende yngre spillere, alle forresten uprøvede i internasjonale kamper, synes jeg ikke vi er for dårlig rustet til å ta kampen op med f. eks. våre naboland.

En idé synes jeg da var å søke optatt f. eks. pinsematchene; men hertil mangler jeg helt forutsetninger for å kunne uttale mig nærmere om disses gjennomførbarhet.

En annen sak av interesse for norsk sjakkkliv er en eventuell tilknytning til verdenssjakkforbudet.

Jeg så i den anledning en notis i Wiener Schachzeitungs nr. 3 om dets forestående kongress i London, hvorav jeg vil få lov å hitsette endel. Den avholdes 18.—30. juli 1927. Midtpunktet danner den internasjonale turnering, hvor følgende land akter å delta hver med 4 spillere: Argentina, Belgien, Danmark, Tyskland, England, Finnland, Frankrike, Holland, Italia, Jugoslavien, Østerrike, Sverige, Schweiz, Spanien, Tsjeko-Slovakiet og Ungarn. Videre er der mestertturnering, hovedturnering og dameturnering, hver på 2 deltagere. Deltagerne blir ydet reise og opholdsbidrag delvis, hvorfor kongressomkostningene er beregnet til 2000 pund.

Kunde ikke det muligens også være noe for oss?

Storm Herseth.

Ad norgesmesterskapspartiene.

Herr redaktør!

I Norsk Schakblad 1926, nr. 10—12 har Georg Christiansen vært ute og glossert de partier som blev spilt i omkampen om Norgesmesterskapet mellem H. C. Christoffersen og mig. Da hans noter stort sett er misvisende eller intetsigende, og gir et skjevt billede av partiene, må det være mig, som den hvem glosene er gått verst ut over, tillatt å korrigere en del av de feil som fins i dem.

Med hilsen

Lars Hanssen.

Ad parti nr. 406.

Noten til 3. trekk. 3. — Lb4† er på ingen måte noe tamt spill, som tyder på nervøsitet. Jeg vil bare minne om at det med forkjærlighet benyttes av Aljechin og Nimzowitsch, spillere som man såvisst ikke kann si er besjelet av likvidasjonslyst. At sort i dette parti likviderer har sin grunn i feilen c7—c5, (som glossetoren går forbi uten et ord). Sort må likvidere for å svekke virkningen av hvits herredømme over d5.

Noten til 7. trekk. Det er slett ikke gitt at e2—e3 er bedre enn e2—e4. I partiet får hvit ganske visst glede av at han har d4 dekket, men det er bare p. g. a. sorts feil c7—c5.

Notene til 38. og 39. trekk. Begge spillere får sig tildelt et spørsmålstejn hver, og glossatoren hevder (uten noe analytisk bevis) at springerbytte vinner for hvit. Dette er, såvidt jeg ser, feilaktig, springerbytte fører bare til remis, glossatoren burde således heller ha utmerket trekkene med utropstejn. Efter 39. S+d6, K+d6 truer sort e5—e4 (f+e, e5) med oplagt remis, samtidig har han endog en gevinstmulighet, nemlig hvis hvit tillater ham å få den fjerne fribonde ved c+b fulgt av a5 (efter forberedelsestrekk Kc6). Jeg avventer med spenning G. Christiansens påvisning av hvits gevinstfortsettelse; finnes den, er den i hvert fall så skjult at han uten skade kunde ha tatt den inn i notene.

Ad parti nr. 407.

Noten til hvits 3. trekk. Det går ikke an å feie hvits 3. trekk av med en slengbemerkning og et spørsmålstejn, det viser bare at glossatoren er ukjent både med de siste års internasjonale turneringsspill og almindelig glosseringsteknikk. Systemet f4, e4, c4 mot Siciliansk er, som næsten alle vet, en spillemåte som i den senere tid er lansert av Nimzowitsch og flere andre mestre, og hvis godhet enda ikke er motbevisst. At sort får rådigheten over d4 er overflødig å si, spørsmålet må bli om han kann utnytte denne sin rådighet på noen fornuftig måte.

Noten til sorts 3. trekk. Sort får et utropstejn og en rosende bemerkning. Begge deler er så ulogiske i forhold til noten til hvits 3. trekk at man ikke skulde tro det mulig at en spiller i

mesterklassen kunde servere den slags. Sorts 3. trekk skaffer ham jo en «svakhet» på d5 som akkurat svarer til hvits «svakhet» på d4!! — Noten f+e, Dh4† hører hjemme i en lærebok for begynnere, ikke i et fagtidsskrift.

Noten til sorts 7. trekk. Et par spørsmål, herr glossator: fins det noen foranledning for hvit til å spille som angitt? Hvis han imidlertid gjør det, hvilke vanskeligheter vil han da få med d-bonden etter Sd5?

Noten til 11. trekk. Det må være innlysende at Sb5 er sterkere enn Sd5. Hovedsaken er jo ikke å få tak i bonden, men å tvinge sorts officerer i passive stillinger. Ved hvits 12. trekk har glossatoren (undtagelsesvis) glemt ute et spørsmålstegn. 12. c+b er nødvendig, for å holde mot den sorte f-bonde. Spiller sort likevel f5, kann efter 13. e+f, L+f5 en symmetrisk stilling fremkomme.

Noten til 18. trekk. 18. h3 (spørsmålstegn) er selvsagt nødvendig for å hindre fremstøtet g5—g4 (og senere g4—g3).

Ad parti 408.

Noten til 6. trekk. Utropet «Ut med officerene!» kann kanskje passe i en blitzturnering, men er ikke på sin plass her. Trekket a7—a5 hører hjemme i et system som Réti og Steiner flere ganger i de siste år har anvendt med godt resultat. Det vet øiensynlig ikke glossatoren, følgelig setter han spørsmålstegn. Ideen med trekket er efter avbytte av Le3 å skaffe springeren en sikker plass på c5, hvor den trykker på e4. Av denne grunn er også noten til 8. trkke feilaktig, trekk som a7—a5 gjør man ikke uten at man har en mening med dem.

Juleturneringen i München.

Den 26. desember 1926 feiret Münchener Schakklub sin 90-årsdag. I tilknytning til festligholdelsen arrangeredes i dagene 26.—31. desember en liten internasjonal mesterturnering, hvori fire internasjonale mestre og to spillere fra München deltok. Disse siste klarte dog ikke å hamle op med mestrene.

Seierherre blev den polske mester David Przepiora, som også vant i den store polske nasjonaltturnering 1926. Han er ikke bare en populær sjakk-mester, men samtidig en fremragende problemkomponist. Vedstående portrett viser mesteren sett med den ungarske karikaturtegner J. Haranghy's øine.

	1	2	3	4	5	6	Sum	Prem.
1. Przepiora	—	1/2	1	1	1	1	4 1/2	400 M.
2. Bogoljubow	1/2	—	1/2	1/2	1	1	3 1/2	300 "
3. Spielmann	0	1/2	—	1/2	1	1	3	200 "
4. Sämisch	0	1/2	1/2	—	1	1/2	2 1/2	100 "
5. Gebhard	0	0	0	0	—	1	1	
6. Schmitt	0	0	0	1/2	0	—	1/2	

415. Zukertorts åpning.

Spilt i 4. runde.

Przepiora.	Spielmann.	14. Db4—d2	f4+g3
1. Sg1—f3	Sg8—f6	Dette holder Przepiora for den avgjørende feil. Bedre var Se5, da på	
2. c2—c4	c7—c5	15. g+f4 følger T+f4, og tårnet kan	
3. d2—d4	e7—e6	ikke tas på grunn av Sd3†.	
4. Sb1—c3	— —	15. h2+g3	a7—a5
På 4. d5 hadde vel Spielmann svart med Blumenfeldgambiten b5. Den synes ennu ikke å være avgjort motbevist.		16. Sc2—e3	Sg4—e5
4. — —	c5+d4	17. f2—f4	Se5—g6
5. Sf3+d4	Lf8—b4	18. Sd1—f2	Dd8—b6
6. Dd1—b3	Lb4—c5	19. Sf2—e4	Lc8—d7
7. Lc1—e3	— —	20. Dd2+d6	— —
Post trakk mot Leonhardt i Oeynhausens e3 og kom i trengsel.		Et vakkert kvalitetsoffer, hvorved hvit ødelegger det svake fiendtlige centrum, og får kongegangrep.	
7. — —	Sb8—a6	20. — —	Db6+b2
På Sg4 hadde hvit med 8. S+e6 vunnet en bonde.		21. Se4+c5	Db2+a1†
8. Sd4—c2	0—0	22. Ke1—f2	Da1—e5
På b6 var fulgt 9. Sa4.		23. Db6+d7	— —
9. g2—g3	Sf6—g4	På 23. D+e5 S+e5, 24. Ke1 vilde Tac8 utligne.	
10. Le3+c5	Sa6+c5	23. — —	Sg6+f4
11. Db3—b4	d7—d6	Et fortvilelsens offer, da hvit efter D+c5 ved 24. D+e6† Tf7, 25. Ld5 vilde få en bonde mere med godt spill.	
12. Sc3—d1!	— —	24. g3+f4	Tf8+f4†
Hvit merker svarts hensikt. På 12. Lg2 hadde Sge5! (truende såvel Sd3† som a5 efterfulgt av dronningtap ved Ld7 henholdsvis S+c4) vunnet.		25. Lg2—f3	De5+c5
12. — —	f7—f5	26. Dd7+e6†	Kg8—h8
13. Lf1—g2	f5—f4	27. De6—g6	— —
Efter lengere undersøkelse av stillingen blev Spielmann overbevisst om at han ved et rolig forløp av partiet i det høieste kunde opnå remis, og så besluttet han sig til dette angrep — som det snart viser sig — med utilstrekkelige midler.		Avgjør hurtig, for på h6 følger 28. T+h6†.	
		27. — —	Kg8—g8
		28. Dg6+h7†	Kg8—f7
		29. Th1—h5	Dc5—c6
		30. Th5—f5†	Opgitt.

(Deutsche Schachblätter).

KLUBB og KRETS

Bergens Schakklub: Vaaturneringen er nu i fuld gang. Ogsaa denne sæsong er turneringen omfattet med stor interesse, idet den tæller 68 deltagere — 52 herrer og 16 damer —.

Som tidligere fortsætter klubben med sine foredragsaftener en gang ukentlig, demonstration av partier, undervisning for nybegyndere, etc.

Kretskampene i klasse A er nu færdigspillet og er resultatet blit at Bergens Schakklub er blit kredsmester. Den sidste kamp spiltes den $\frac{2}{3}$ og de enkeltes resultater var:

Bergens Schakklub	«Caïssa»
Thv. Modahl 1	Oscar Sæthre 0
O. Kavlie Jørgensen 1	E. Ellingsen 0
M. Lystad ..... $\frac{1}{2}$	H. E. Heltberg ..... $\frac{1}{2}$
G. Jokstad 0	Fr. Sørgaard 1
R. Thunold 1	M. Breistein 0
H. Store-Røste 0	Sv. Hermansen 1
H. Kaminka 1	R. Holdt Mathiesen 0
Fr. Dworak 1	Johs. Sæthre..... 0
5 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$

Den første kamp som blev spillet i december 1926 vandt B. S. med 5—3. O. K. J.

Bergen og Omegns Schaksammenslutning. På grunn av at herr O. Kavli Jørgensen ikke hadde anledning til å fungere som formann, blev avholdt nye valg, som fikk følgende resultat: Thv. Modahl (B. S.) formann, M. Breistein (C.) viceformann, R. Thunold (B. S.) sekretær, A. Hansen (Alvøen) kasserer, og J. v. der Fehr (Brandfunktionærenes Schakklub) styremedlem.

I anledning dannelsen av denne krets har vi mottatt følgende innlegg:

Hr. redaktør.

Av siste nr. av «Norsk Schakblad»*) sees at der er dannet en Bergen og Omegns Schakkrets, bestående bl. a. av Bergens Schakklub og Schakklubben Caïssa, og dette er jo vel og bra. Men så står det videre i referatet en beklagelse over at denne sjakksammenslutning ikke underordner sig Norsk Schakforbund. Hvordan kan ovennevnte to klubber finne dette i overensstemmelse med paragraf 5 i forbundets lover? Tillater mig herved å gjøre Norsk Schakforbunds styre opmerksom på saken.

Oslo $\frac{2}{3}$ —27.

C. J. Dahl.

*) Nr. 10—12 ex. 1926.

Vi har gitt kretsens formann anledning til å uttale sig, og han har sendt følgende svar:

Bortset fra at lovenes § 5 neppe forbyr nogen av forbundets klubber at gaa med i sammenslutninger utenom forbundet, tror jeg det er bedst man overlater til os bergensere at finde de arbeidslinjer som passer forholdene her.

Hvis de to ledende klubber i Bergen steilt hadde holdt paa at sammenslutningen skulde underordne sig Norsk Schakforbund, vilde vi idag ikke hat nogen sammenslutning. Den omstændighet skulde tydelig vise at hr. Dahls aktion iethvertfald ikke er egnet til at gjøre gagn.

Bergen den 26. mars 1927.

Thv. Modahl

Formand i Bergen og Omegns
Schaksammenslutning.

Larviks Schakklub valgte på generalforsamling til styre for 1927: Joh. Bergstad formann, Harald Sørensen viceform., Ole Larsen kasserer, P. Pedersen sekretær, turneringsleder Harald Jenssen, styremedlem Karl Sørum. For de 5 førstes vedkommende gjenvvalg.

Formannen overraketes som erkjentlighetsgave fra medlemmene en vakker sølvpokal med innskripsjon for interessert arbeide i egenskap av formann helt siden klubben blev stiftet $\frac{19}{12}$ 1919.

Larviks Schakklub har nu ca. 40 aktive medlemmer og er nok den sterkeste klubb i Vestfold Schakkrets (østre halvrets). Tønsberg, som er vår hårdeste konkurrent, blev i begge kretskamper ifjor slått av Larvik med 4 $\frac{1}{2}$ —3 $\frac{1}{2}$ point. P.

Larvik—Sandefjord—Halsen. I en pokalmatsch mellem disse klubber, hvori der skal utkjempes to turneringer, fant første konkurranse sted søndag den 6. mars i Larvik. Fire mann fra hver klubb spilte mot fire fra hver av de to øvrige deltagende klubber. Resultatet av den første kamp blev en stor seir for Larvik som vant 3—1 mot Sandefjord og 4—0 mot Halsen, sum 7 point. Sandefjord tapte for Halsen 1 $\frac{1}{2}$ —2 $\frac{1}{2}$, men ved resultatet mot Larvik står Sandefjord og Halsen likt med 2 $\frac{1}{2}$ point hver. — Neste konkurranse foregår i Sandefjord i slutten av måneden. P.

Trondhjem. British American Tobacco Co., Oslo, opsatte 1925 en pokal, *Star-Pokalen*, som vandrepokal mellem Trondhjems Schakklub, Arbeidernes Schakklub T.hjem og Studentenes Schakklub. Der skal spilles én gang hvert år. Ifjor vant Trondhjems Schakklub sin første aktie med 7 $\frac{1}{2}$ (3 $\frac{1}{2}$ mot A. og 4 mot S.). Iår blev matchen spilt den 26. mars. Trondhjems Schakklub vant også iår med 7 $\frac{1}{2}$ (3 $\frac{1}{2}$ mot A. og 4 mot S.). Dernæst kom Arbeidernes Schakklub med 5 $\frac{1}{2}$ (4 mot S. og 1 $\frac{1}{2}$ mot T.). Studentenes Schakklub fikk 1 point mot hver av de to andre klubber.

Dr. Em. Laskers turné.

(Forts.)

I forrige nummer måtte vi forlate mesteren i Steinkjer. Derfra reiste han til Hamar, hvor hans simultanopvisning den 24. februar blev en stor aften for Hamar Schakklub. En interessert privatmann hadde på forhånd stillet op fem pokaler til fordeling mellom de av Hamar-spillerne som klarte å beseire mesteren. Og det nok så usannsynlige skjedde: alle fem pokaler fikk sin Eiermann. De fem vinnere var Stafsberg, lærer Berg, Øvstedal, Vister og Oscar Løberg. Kampen endte etter 6 timers spill. Siste mann på skansen var Eiv. Rustad, som fikk remis. De øvrige 24 partier gikk i Dr. Laskers favør.

Dr. Lasker uttalte etter kampen at Hamarspillerne hadde spilt meget godt, til stor glede også for ham.

Fredag den 25. februar spilte Dr. Lasker i Gjøvik Schakklub kl. 7½ aften. Kampen varte til kl. 12.45, og Dr. Lasker hadde da vunnet 24 partier av 26, mens 2 partier blev remis. I det ene remis-parti var stillingen: 5 bønder, løper og springer for Dr. Lasker (svart), mot 5 bønder og 2 løpere. I det annet fremkom et sluttspill med løpere av ulike farve og en bonde mindre for Dr. Lasker.

Den 28. spilte Dr. Lasker 30 partier på Rjukan. Etter 5 timers kamp hadde han slått alle sammen. Seierherren blev under stor begeistring båret på gullstol.

Dr. Lasker besøkte Skien onsdag 2. mars og spilte mot 30 utvalgte spillere fra Skien og Porsgrunds sjakkklubber, som i forening arrangerte forestillingen. Kampen, som begynte kl. 8, foregikk på Skiens rådhus i representantsalen som velvilligst var stillet til disposisjon av formannskapet. En mengde tilskuere kranset bordene og fulgte trekkene med usedvanlig interesse. For de 30 spillere blev det en feststund. Kl. 9½ gav den første spiller op og siden gikk det slag i slag inntil den gode Skiens-spiller Håkon Håkonsen ved 11-tiden opnådde remis ved 2 ulike løpere. Noget senere tilbød Dr. Lasker S. A. Kongsgården, Porsgrund, remis, hvilket straks blev akseptert. Nu stod bare de 3 Skiensspillere F. M. Nilsen, Harald Hansen og Nils Hobæk igjen. Litt før kl. 1 måtte Lasker erkjenne sitt eneste tap, idet han ga op for Hansen. Straks etter gav Hobæk op, og Nilsen, som nu stod alene, maktet ikke å holde remis mot den overlegne mester. Resultatet for Dr. Lasker blev altså 27 vundne, 2 remis og 1 tap. Det var en interessant aften som sent vil glemmes, skade bare at det ikke var i høstsesongen; for en slik propaganda for sjakkspillet vilde sikkert ha båret gode frukter. (F. M. N.)

Dr. Laskers simultanopvisning i Drammen fant sted den 3. mars kl. 8 på Grand hotell.

Hr. ingeniør Ness ønsket Dr. Lasker velkommen, hvorefter spillet tok sin begynnelse med 30 spillere. Kl. 2½ avsluttedes de

siste partier, og Dr. Lasker hadde da vunnet 25 partier og spillet 5 remis. Følgende herrer spilte remis: H. C. Christoffersen, N. O. Haugen, Hj. Gundersen, Erik Hartmann og David Løver. Ca. 100 tilskuere var fremmøtt.

Om mesterens siste forestillinger i hovedstaden skriver N. M. Nilsen:

Tilbake i Oslo gav Dr. Lasker 2 simultanforestillingen den 4. og 7. mars. Begge arrangertes av Oslo Schakselskap. Den første var offentlig, og der var gitt adgang for uorganiserte spillere å delta. Flere benyttet sig herav, og det var morsomt å se at 2 partier blev vunnet av uorganiserte etter meget godt spill. Der forekom ellers flere fornøielige situasjoner. I et sluttspill mot Borthne gjorde Lasker en overraskende manøvre og vant partiet elegant. 5 minutter tidligere stod han til tap. I et annet parti — mot Gullichsen — fikk vi se en eiendommelig forestilling — sluttspill med 2 dronninger og 1 bonde på hver side. Det endte i remis, men kunde nok ha vært vunnet for Lasker hvis han ikke hadde trukket å tempo da han skulde se sig for. Sluttresultatet var: $+ 20, \div 3, = 7$.

I den annen forestilling, som var privat for selskapets medlemmer, møtte Dr. Lasker det sterkeste lag han spillet mot i Norge. Det var 10 mestere, 9 spillere av 1ste og 9 av annen klasse. Dette blev selvsagt mange hårde partier, og resultatet $+ 17 \div 8 = 3$ viser også det. 6 av mestrene: Erichsen, Christoffersen, Lilja, Siebke, Ellingbøe og Holth vant sine partier; likeså Borthne og Saurén av 1ste klasse. 3 partier blev remis spillet av Nielsen, Gullichsen og Kroglie.

Det er mange minner som knytter sig til dette besøk. Først og vesentlig inntrykket av hans klare logiske spillemåte. Det var for mig en stor glede og nydelse å kunne følge den på nært hold. Vi var jo ikke så godt vant fra før. Selv om de andre mestere var dyktige og tildels inspirerende, så kan det ikke nektes at vi av og til fikk se benyttet mer eller mindre skjulte feller som middel til å vinne partiene. Slikt fantes ikke hos Dr. Lasker, det skal sies og bækjennes til hans ros. Derfor var partiene lærerike og tillike en praktfull demonstrasjon av hans sjakteorier.

Også mennesket Emmanuel Lasker vil leve blant oss. En lysende intelligens, strålende fantasi, et billedrikt sprog og et varmhjertet meneske står skarpt preget i erindringen.

En liten hendelse vil jeg berette til slutt. Foran Abelmonumentet stod Doktoren lenge betraktende og taus. Så sukket han, blottet sitt hode, bøiet sig og sa: «Gamle venn, dig behandlet verden slett».

Aljechins åpning.

I siste nr. av forrige årgang ser jeg at Madsen, Fr.stad, angir en ny variant i denne åpning. En vesentlig grunn skulde antagelig være at svart får det bedre spill i hovedvarianten: 1. e4, Sf6, 2. e5, Sd5, 3. d4, d6, 4. c4, Sb6, 5. f4, d6+e5, 6. f4+e5, Sc6,

7. Le3, Lf5, 8. Sc3; e6 smlign. parti nr. 409 i nr. 12 1926. Grünfeld har imidlertid nye analyser i denne variant, de viser at varianten er bedre for hvit. Man anser jo hverken 9. Sf3 eller 9. Le2 som helt tilfredsstillende for hvit, og åpningen har derfor i senere tid vært mindre brukt.

Grünfeld foretrekker her 9. Le2 for 9. Sf3 da på det siste trekk svart har det gode trekk Lg4. Trekket 9. Le2 er imidlertid bare en trekkombytning i varianten 9. Sf3 for å undgå nevnte svar Lg4. Bemerkelsesverdig er således Tartakower—Colles parti i Meran 1926, hvor forsetningen blev:

9. Sf3, Sb4, 10. Sc1, c5!, 11. Le2 (teorien angir a3 o. s. v.), Le7, 12. a3, c5+d4, 13. Sf3+d4, Sc6, 14. S+f5! (bedre enn S+c6), e6+f5, 15. 0—0, Sc6+e5, 16. T+f5. (Ikke det beste.) Grünfeld påviser at hvit etter 16. Db3, Dc8, 17. Db5 har utmerket spill og vinner tilbake den ofrede bonde. Andre svarte svarttrekk i steden for Dc8 leder til fordel for hvit.

I den av hr. Madsen nevnte variant sees ikke behandlet svarts svarttrekk 4. Le6 som er ansett for best i denne variant, f. eks. 1. c4, Sf6, 2. Sc3, d5, 3. e+d5, S+d5, 4. Df3; Le6!, 5. Lc4, c6, 6. Sge2, Sc7, 7. Lb3, Sd7, 8. d4, g6, 9. Se4, Lg7, 10. Sg5, L+b3, 11. D+b3, 0—0, 12. D+b7, c5!, 13. Lf4, e5, 14. d+e, Tb8 med godt angrep for den ofrede bonde.

For så vidt tror jeg nok det er riktig som det hevdes, at Aljechin-forsvaret er et godt våben for den der forstår å behandle åpningen.

Storm Herseth.

Hr. Modahl.

Jeg ser av Deres svar på min artikkel om Aljechins åpning at De mener dronningtrekket til f3 ikke er nytt. Men nytt må det vel kunne sies å være, hvis det ikke før har vært offentliggjort, enten i parti eller analyse, (selv om det ikke er første gang trekket blir spilt.) Dette interesserer mig forresten mindre. Det er tilbake-toget med springeren til f6 jeg heftet mig ved. Det er mulig at dette er svarts sterkeste trekk i denne åpning. Men etter: 1. e4, Sf6; 2. Sc3, d5; 3. ed.; Sd.; 4. Df3, Sf6, kommer først bondeofferet 5. d2—d4 i betraktning. På det kan følge: 5. d4, Dd4?; 6. Le3, Dg4. Sannsynligvis det beste. 7. Sb5, Sa6; 8. 0—0—0, og hvit får chancerikt angrep for den ofrede bonde. Eller: 5. d4, Sc6; 6. Lb5, Ld7; 7. Le3, og hvit står best. Jeg tror også at hvit etter: 1. e4, Sf6; 2. Sc3, d5; 3. ed.; Sd.; 4. Df3, Sf6; 5. Lc4, Sc6; 6. Sge2, e5; 7. d3, Le7; 8. 0—0, 0—0 står best selv om svart har tilfredsstillende spill.

Fredriksstad ³/₄—27.

Erik Madsen.

416. Hollandsk parti

Spillet i Oslo Schakselskap ⁷/₃ 1927.

Hvit Dr. E. Lasker. Sort H. C. Siebke. haaber at sort vil spille paa f-linjen

1. d2—d4	f7—f5	27. h2—h3	Sg6—e7
2. c2—c4	e7—e6	28. Tb1—e1	Se7—f5
3. Sb1—c3	Sg8—f6		
4. Lc1—g5	Lf8—b4		
5. e2—e3	Lb4+c3†		
6. b2+c3	b7—b6		
7. Lf1—e2	Lc8—b7		
8. Le2—f3	Sb8—c6		
9. Ta1—b1	0—0		
10. Sg1—e2	Sc6—a5		

Indledningen til en original springermanøver.

11. Lf3+b7	Sa5+b7
12. Dd1—d3	Sb7—d6
13. f2—f3	Sd6—f7

Sort vil spille e6—e5. Slaar hvit nu eller i det 16de træk paa f6 vil e5 des lettere kunne spilles.

14. Lg5—h4	Sf7—h8
15. 0—0	Sh8—g6
16. Lh4—f2	Dd8—e7

Straks d7—d6 vilde ha spart et træk.

17. Tf1—e1	d7—d6
18. Se2—c1	Ta8—d8
19. Sc1—b3	De7—d7
20. Tb1—b2	—

Viser sig siden at være et helt tapt træk. Sd2 var bedre.

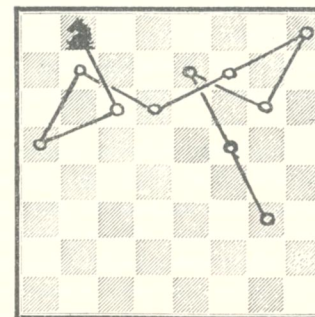
20. —	e6—e5
21. Sb3—d2	Dd7—e6
22. Tb2—b1	e5—e4
23. f3+e4	f5+e4
24. Dd3—e2	Td8—d7
25. Te1—f1	Td7—f7
26. Lf2—g3	h7—h5!

Dette bondetræk ser meget vovet ut men er det eneste som kan gjennomføre angrepet paa kongefløien. Hvit

som ser nærliggende ut, men da vil bare taarnene bli byttet ut og sorts bonde paa e4 kan bli meget svak i et slutspil. Sort maa først spille op bønderne, siden sette taarnene bak bønderne og saa storme frem.

Det niende træk med denne springer men paa f5 staar den da ogsaa utmærket.

29. Lg3—f4?	g7—g5!
30. Lf4—h2	g5—g4
31. Lh2—f4	Tf7—g7
32. Kg1—h2	Tf8—f7
33. Tf1—g1	h5—h4
34. Te1—f1	Sf5—g3!

Avgjørende. Her kunde hvit ha git op.

35. Lf4+g3	h4+g3†
36. Kh2—h1	g4+h3
37. Tf1—f4	Tg7—h7!

Opgitt.

Anm. av H. C. Siebke.

417. Dronninggambit

Spilt i Bergen 10. februar.

Franz Dworak.	Dr. Em. Lasker.	3. Sb1—c3	Sg8—f6
1. d2—d4	d7—d5	4. Sg1—f3	d5+c4
2. c2—c4	c7—c6	5. e2—e4	b7—b5

Den såkalte Meranervariant, som hvit uheldigvis ikke kunde. Svart beholder en bonde mere omenn med litt dårligere stilling. Hvit regner selvfølgelig med at ethvert sluttspill er tapt for ham og beslutter derfor å spille hasard.

6. e4—e5	Sf6—d5
7. Lf1—e2	e7—e6
8. 0—0	Sd5+c3

Det ser kanskje ved første øiekast litt rart ut å bytte den godt posterte springer og samtidig styrke hvits centrum, men svart vilde vel, og sikkert med rette, forhindre at den hvite springer kom til e4 hvor den, som lett vil sees, hadde stått glimrende.

9. b2+c3	Sb8—d7
10. a2—a4?	— —

Som det viser sig, en skjebnesvanger feil. Et orienterende blikk på stillingen vil straks vise den sakkyndige at vanskeligheten for svart må ligge i å få utviklet dronningfløien effektivt, da bonden på c6 danner en slem hindring for dette. I stedet for klokelig å la svart beholde denne hindring, rydder hvit den nu prompte av veien. Han kunde da ikke godt forlange at Lasker skulde være naiv nok til å slå av på a4. Da vilde trekket selvfølgelig ha vært utmerket.

10. — —	Sd7—b6
11. a4+b5	c6+b5
12. Sf3—g5	Lc8—b7
13. f2—f4	h7—h6
14. f4—f5	— —

Hvit kunde jo ialfall ha fått en bonde for officeren ved å ofre på e6 eller f7, men det er klart at skal angrepet ha chance å føre til noe, må f-linjen åpnes, og dette kan bare på en effektiv måte skje ved teksttrekket.

14. — —	h6+g5
15. f5+e6	f7+e6
16. Le2—h5†	— —

Og her ser man den annen og verste

feil ved avbyttingsmanøvre a2—a4 +b5, for hadde hvit med engang i 10. trekk spilt Sg5 o. s. v. hadde svart ialfall ikke kunnet fortsette på samme måte som nu, for da hadde han nu vært ferdig. Kongen hadde ikke hatt annet å gå til enn e7, hvorpå L+g5† hadde vært avgjørende.

16. — —	Ke8—d7
17. Tf1—f7†	Kd7—c6!

Dette viser Laskers glimrende posisjonsforståelse. På Kc8 18. Dg4, Dd5; 19. Lg6 drister vi oss til å påstå at svart til tross for officerovervekten var ferdig, og dog ser teksttrekket i forhold til Kc8 så unaturlig og halsbrekkende ut at der vel ikke er mange som ikke uten betenkning hadde spillet Kc8 istedet for Kc6.

18. Dd1—g4	— —

Nu ser det stygt ut; efter Lc8 følger nemlig 19. L+g5, Dd5 og 20. Lg6 hvorefter svart atter er ferdig, men svart tar et lite «stussepunkt» og svarer

18. — —	Dd8—c8!
19. Lc1+g5	— —

Bedre var med engang Lg6. G-bonden løper ikke vekk, men det gjør altså den svarte konge. — Løperen kunde så med fordel avbyttes på a3, hvorefter hvit hadde hat chance til å vinne både g7— og g5— bonden og således få to forbundne fribønder på kongefløien, med fri passasje. Nu er det imidlertid svart som får dette.

19. — —	Sb6—d5
20. Lh5—g6	Kc6—b6
21. Lg6—e4	a7—a5!

Nu er kongestillingen konsolidert og angrepet ferdig.

22. Ta1—f1	a5—a4
23. Tf7+f8	Th8+f8
24. Tf1+f8	Dc8+f8
25. Dg4+e6†	Kb6—a5!
26. Le4+d5	a4—a3!

Lasker forstår til fulle å vurdere en fribondes verdi.

27. Lg5—c1	— —

Den eneste chance til å få en remis ved evig sjakk var L+c4, b+c4; 28. D+c4, Tc8; Db3 o. s. v. Efter teksttrekket er yderligere kommentarer overflødige.

27. — —	Ta8—a6
28. De6—f7	Df8+f7

29. Ld5+f7	Ka5—a4
30. Lc1+a3	Ka4+a3
31. d4—d5	b5—b4
32. d5—d6	b4+c3
33. d6—d7	c3—c2
34. d7—d8 D	c2—c1 D†
35. Kg1—f2	Dc1—f4†

Opgitt.

«Bergens Tidende».

418. Aljehins åpning.

Nedenstående parti er spillet i Norsk Schakforbunds turnering, 1ste klasse, Bergen 1926. Anmerkningerne er avfattet på garanteret ekte bergensk.

H. Store-Røste, T. Halvorsen,
Bergen. Oslo.

1. e2—e4	Sg8—f6

Eg forstår ikke koffor folk roter seg op me' slikt tusseskap. Kankje di holle seg te de' gamle?

2. Sb1—c3	— —

De' skukje vorre meg! Eg skulle no såvisst ha smorrt ivei å gitt han på sinkadusen!

2. — —	d7—d5
3. e4—e5	Sf6—e4

Der ser dokker! Han kan 'an ikke engang!

4. Sc3+e4	d5+e4
5. d2—d4	e4+d3

Svart e' redd for bonden, stakkars trave! Etter min ringe formening skulle han mykje heller ha spellt løperen te f5 å så probere å lage syltetøi a' kvits centrum.

6. Lf1+d3	Sb8—c6
7. f2—f4	e7—e6

No e' de' no vitterli for alle så har øger å se me' at svarts åpningsbehandling har spellt fke så fallitt så Handelsbanken for ikke så længe siden gjore! Den va' te dokker, Trondhjemmere!

8. Lc1—e3	Lf8—e7
Dd1—g4	Le7—b4†

Det e' visst de' di kaller toskrittvals!

10. Ke1—f2	g7—g6

Hadde han rokert, så kunne de' vel

henne han va' blitt flatet!

11. Sg1—f3	Dd8—e7
12. h2—h4	Lb4—c5

13. h4—h5	Lc5+e3†
14. Kf2+e3	De7—f8
15. h5+g6?	— —

De' skulle vorre strafbart å spelle sån! Han skulle vorre sotten for riksertt! En blinn kjærring kan no me' itt hallt øge se at tårnene forrst skulle dobles. Så hadde svart blitt kveistret!

15. — —	h7+g6
16. Sf3—g5	Sc6—e7
17. Sg5—h7	— —

Dette e'kje nokke annt enn de' så di me' itt fint uttrøkk kaller tempotap.

17. — —	Se7—d5†
18. Ke3—e2	Df8—g7

19. Sh7—g5	Lc8—d7
20. Th1—h4	— —

Så no fannt han de' ut åsså!

20. — —	Th8+h4
21. Dg4+h4	0—0—0

22. Ta1—h1	Ld7—c6
23. a2—a3	— —

Disse hestedyrene e' lomske. De' e' besst å passe på di!

23. — —	Td8—f8

24. Dh4—f2! — —
Den va'ikje vække! Om Stasmini-
ster Berge hadde manureret hallt så
lurt, hadde værken Skogen eller Mo-
winckel klart å knip 'an!

24. — — Tf8—h8
Ellers kommer madammen te å bli
sotten helt ut a' spillet, å så dokker
vet, den går ikje!

25. Th1+h8 Dg7+h8

26. g2—g3 f7—f6

Ka ska' manen gjørre? Det ser for-
resten ut te at han e' bolsjevik, for
han gjer seg sotten i kongen!

27. e5+f6 Dh8+f6

28. Df2+a7 e6—e5

29. Sg5—e4 Df6—e7

30. f4—f5! — —

Kvit har visst fått ånen over seg!

Han speller jau akkorat så Morphy
sjøl — ja ikje han Morphy dokker
tror!

30. — — g6+f5

31. Se4—c5 Opgitt!

Nei, bergenserne e'ikje go' å kom-
me ut for! Kom ikje der å døpp!

(Anm. av en kjuagutt).

LITTERATUR

Chess Annual, 1926 (Whitehead & Miller, Ltd., Leeds). Årboken er på 210 små oktavsider, inneholder først en oversiktsartikkel «Sjakk i 1926» av P. W. Sergeant, derpå et par teoretiske skisser, for så å gi spesielle referater av hver enkelt av de større turneringer ledsaget av en rekke partier med gloser hentet fra en rekke sjakk-tidsskrifter. Til slutt følger en problemavdeling og en kort artikkel om stormestrene. For dem hvis interesse for sjakk strekker sig ut over tidsfordriv, er boken meget nyttig, da man her finner en fylde av årets beste partier. Utgiveren er M. E. Goldstein. Prisen er 4 shilling.

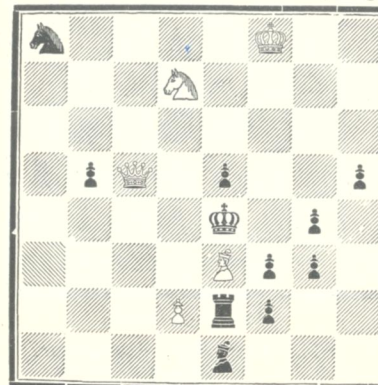
Problemforfattere

gjøres opmerksom på at Norsk Schakforbund av The British Chess Federation er innbudt til å delta i den problemturnering som skal arrangeres i forbindelse med den årlige kongress la Federation Internationale des Echecs skal holde i London 28. til 30. juli. Landsforbund som er medlemmer av verdensforbundet, kan innsende maksimum 4 — fire — 2-trekkere og 4 — fire — 3-trekkere, originale og ikke tidligere publiserte. De skal være London i hende innen 1. juli. Forfattere som ønsker å delta, må derfor innsende sine problemer til Norsk Schakforbunds sekretær, herr Frank Stray, Parkveien 31, Oslo, senest innen 10. juni d. å. Premievinnere vil få solide premier (substantial prizes), likeledes vil det forbund som innsender de beste problemer dessforuten bli belønnet.

Dette er den annen internasjonale problemturnering verdensforbundet utskriver. Til den første i Budapest ifjor var der innsendt 74 problemer som gjennomgående stod på et meget høit nivå, og turneringen blev betegnet som meget vellykket. Våre problemforfattere kan derfor gjøre regning på å komme i godt selskap, og har således en utmerket leilighet til på en verdig måte å representere norsk problemsjakk.

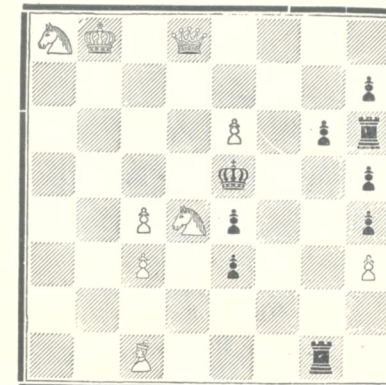
PROBLEMER

802. J. Scheel, Slemdal. (Orig.)

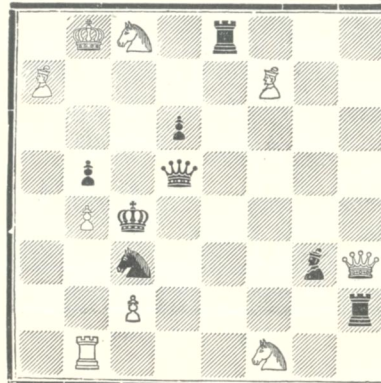
Matt i 3 træk.

803. Dr. E. Palkoska, Prag. (Orig.)

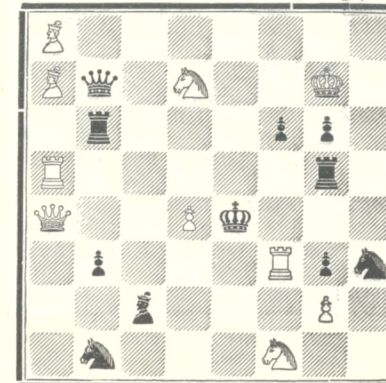
Matt i 3 træk.

804. A. Ellerman, B. Aires. (Orig.)

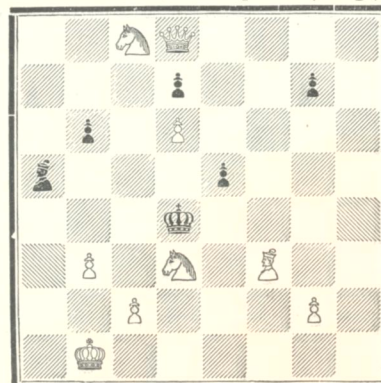
Matt i 2 træk.

805. A. Ellerman. (Orig.)

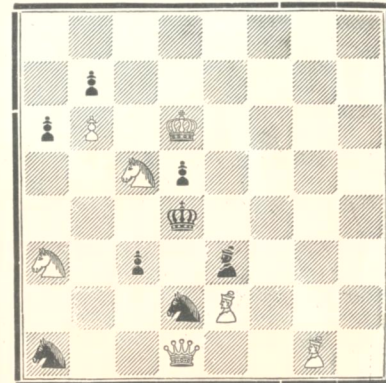
Matt i 2 træk.

806. J. Nield, Blackpool. (Orig.)

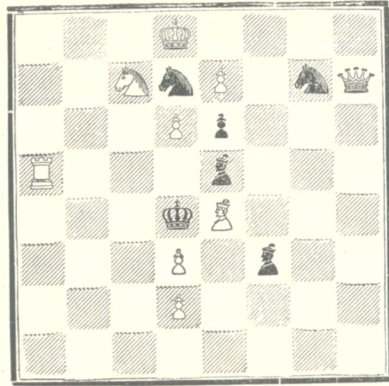
Matt i 3 træk.

807. J. Nield. (Orig.)

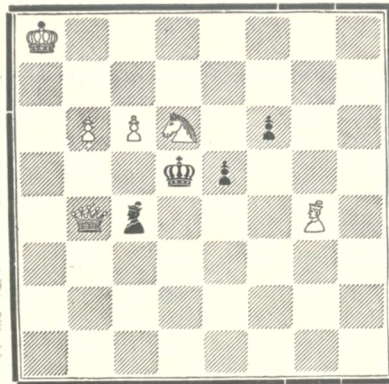
Matt i 2 træk.

808. J. Nield. (Orig.)

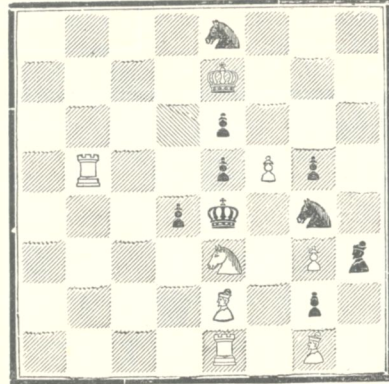
Matt i 2 træk.

810. O. M. Olsen, Oslo. (Orig.)

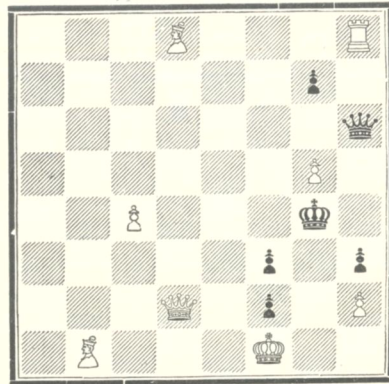
Matt i 2 træk.

809. J. Nield. (Orig.)

Matt i 2 træk.

811. Leif Bøe, Stavanger. (Orig.)

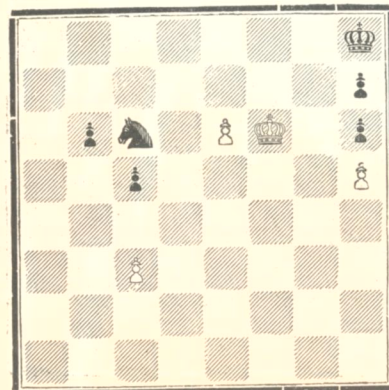

Matt i 2 træk.

Tvillingene.

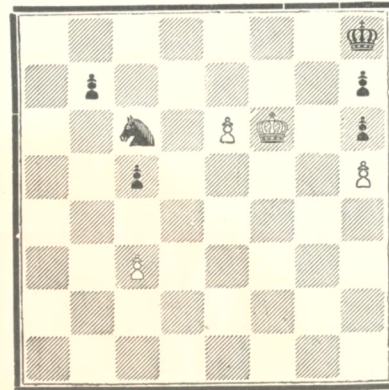
Av A. Gulbrandsen, Moss. (Orig.)

812. A

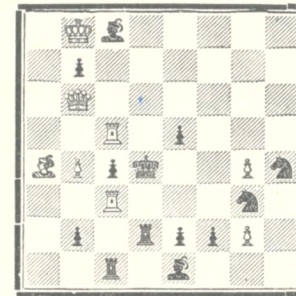
Hvit trækker og vinder.

B

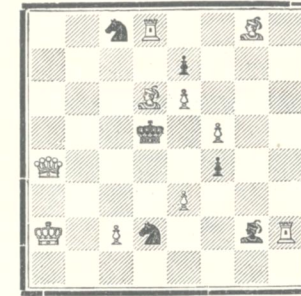
Hvit trækker og — — —?

814. J. Scheel, Slemdal. 1. pr. «Westminster Gazette» 1926.

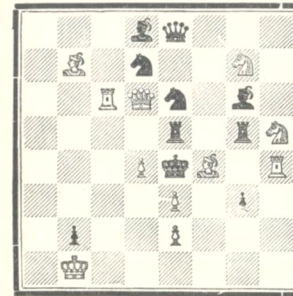
Matt i 3 træk.

815. O. M. Olsen, Oslo. «Hamar Stiftstidende» 1927.

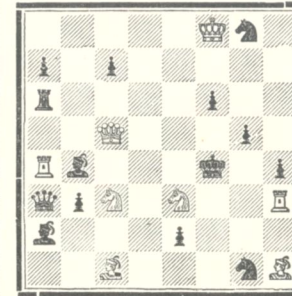
Matt i 2 træk.

816. C. Mansfield, Bristol. 1. pr. «El Ajedres Argentino» 1926.

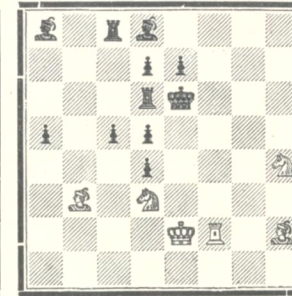
Matt i 2 træk.

817. S. Heitmann, Hannoverchen Schachklubs int. turn. 1926. 1. pr.

Matt i 2 træk.

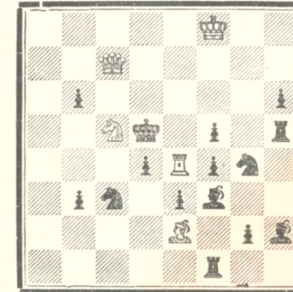
818. K. A. K. Larsen, Hannoverchen Schachklubs int. turn. 1926. 1. pr.

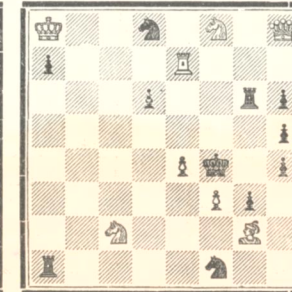
Matt i 3 træk.

«Narodni Osvobozeni»s int. turn. 1926.

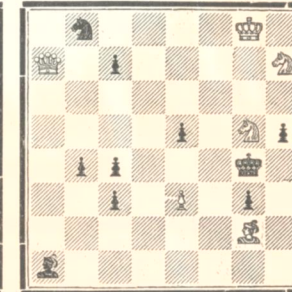
819. J. Moravec, Prag. 1. og 2. præmie ex alquo.

820. L. Knotek, Prag.

821. Dr. Z. Mach, Prag. 3. præmie.

Matt i 3 træk.

Problemturneringer.

«Brisbane Courier» utskriver sin 23. int. turn. for 2-trækkere. Problemer sendes inden 31. juli 1927 til Mr. W. A. Smith, Chess Editor «The Brisbane Courier», Brisbane, Australien. Præmier: 40, 30, 20 og 10 sh. samt 2 bokpr. Prisdommer: A. Mosely.

«Prager Presse» utskriver sin 2. intern. turn. for 3-trækkere. Indsendingsfrist 31. mai 1927. Motto og navneseddel. Adr.: Lad. Knotek, Prag X-Karlin, Palackého 2 (Tschechoslowakei). Korrigering er tillat indtil 31. aug. 1927. Præmier: 500, 350, 250, 120, 100, 80 og 60 R. Prisdommere: O. Wurzburg og Z. Mach.

«Hvar 8 Dag» utskriver en int. turn. for 3-trækkere, publiserte i dens schakspalte i 1927. Præmier: 50, 30 og 20 kr. ev. flere. Sendering adr. til Martin Andersson, Alvsborgsgatan 37, Göteborg 4. Prisdommer: J. Fridlitzius.

Løsninger.

Juli—september.

743. (Eighch). 1. e7 truer 2. Sd8; Kc4, 2. Se5††; Lf1, 2. Sf7—g5; c+d, 2. Dg7†.
744. (Olsen). 1. Sb7, Ka6, 2. Sd8; Kc6 (c4), 2. Sd6 (†).
745. (Ellerman). 1. Dh1.
746. (Restad). 1. Tc6.
747. (—). 1. (Hvitt Td8.) 1. Db7.
748. (Olsen). 1. Dc1.
749. (Palkoska). 1. Sc6 truer 2. Sa5; d+c, 2. Dh4.
750. (Rduch). 1. Da3 truer 2. Td3†; Lc8, 2. Tc4†; Ke5, 2. De7†; f3, 2. Te3.
751. (Mari). 1. Se6 truer 2. Dg4†; c4†, 2. T+a3†; e4†, 2. D+f4†.
752. (Vetter). (Sort L a1). 1. Dh2 truer Dd2†; Td1, 2. Se3; Tf2, Sa3; T+f3, 2. Sb4.
753. (Martin). 1. Lb5, a+b, 2. Ta1; ∞ 2. Ld3.
754. (Laue). 1. Df7 truer 2. Df2; Ke4, 2. Df5†; c3, 2. Sc5†; e+d, 2. Df4.
755. (Marin). 1. Kd7.
756. Hovard). 1. De2.
757. (Banovia-Hunt). 1. D+a6.

Rigtige løsninger mottat fra: G. Ø., (Oslo), J. Jørgensen (Rustene) som ogsaa har sendt løsninger til april—maiheftet.

Rettelse.

I nr. 758 skal sort bonde b7 staa paa a7.

Brevkasse.

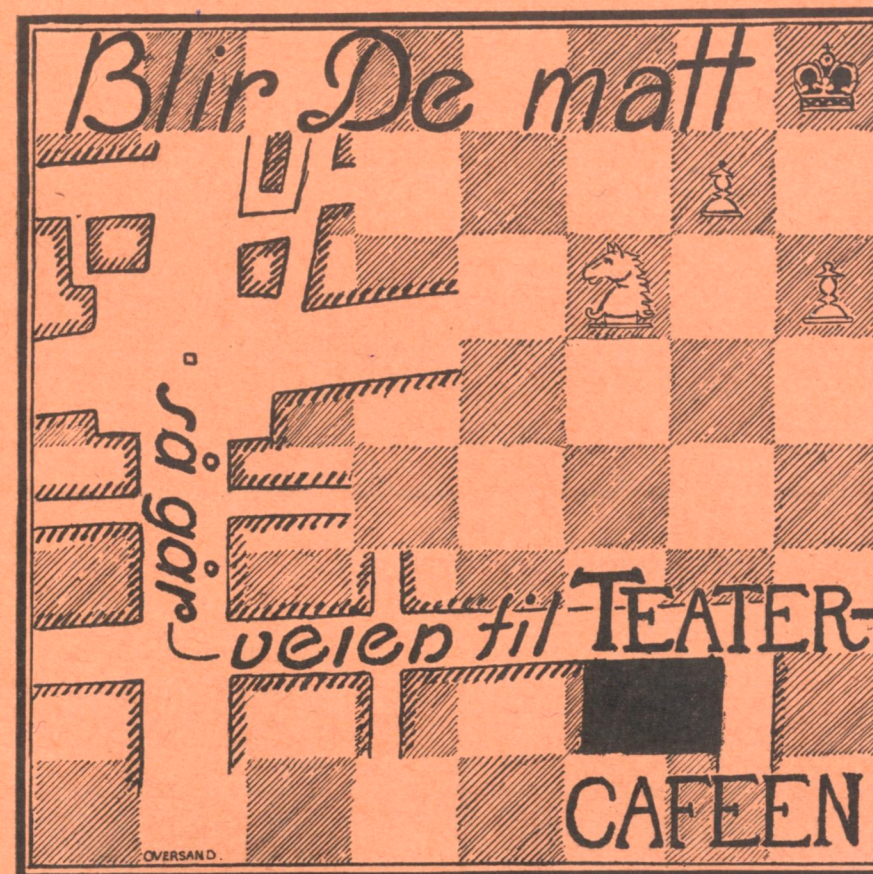
Tak for problemer og løsninger fra: G. Ø., (Oslo): Det er vistnok rigtig hvad De bemærker om 758. J. N., (Blackpool). L. B., (Stavanger). O. M. O., (Oslo). A. E., B. Aires.

Redaksjonen avsluttet 2. april.

Norsk Schakblad — organ for Norsk Schakforbund — utkommer med 10 hefter årlig og koster kr. 8.— pr. årgang. For medlemmer av klubber tilsluttet Norsk Schakforbund kr. 6.— pr. årg. Korrespondanse vedr. problemer sendes Th. C. Henriksen, Fredrikstad; all annen korrespondanse adresseres Norsk Schakblad, boks 246, Trondhjem.

TEATERCAFEEN

— Trondhjem —

hvor alle slags styrkende tortriskninger taaes.

Åbent fra 9 fm. til 12 nat.

Musik fra 5-7 efterm. og fra 8 aften.